

Motion

1983/84:2971

Sigvard Persson m. fl.

Riksdagens revisorers förslag angående vissa åtgärder på beskattnings- och indrivningsområdet (förs. 1983/84:24)

Riksdagens revisorers förslag visar klart på en utväg bort från krångel och byråkrati i vårt skatte- och indrivningssystem och understryker starkt betydelsen av ett intensifierat samarbete mellan indrivningsverksamheten och skatteförvaltningen.

Enligt revisorernas förslag, som grundar sig på tidigare rapport, skulle länsstyrelsernas nuvarande skatteavdelningar och de lokala skattemyndigheterna tillsammans bilda regionala skatteverk med de lokala skattemyndigheterna som lokalt arbetande organ. Mervärdeskatteenheterna vid länsstyrelsernas skatteavdelningar och den handläggning av punktskatterna som nu ligger hos RSV skulle flyttas över till de lokala skattemyndigheterna. Vidare borde enligt förslaget kronofogdemyndigheterna organisatoriskt sammanföras med de lokala skattemyndigheterna. På central nivå skulle RSV svara för administrationen av skatter och avgifter, och på regeringsnivån skulle finansdepartementet ha huvudansvaret.

KFM ansvarar för det sista ledet i kedjan taxering, debitering, uppbörd och indrivning. Riksskatteverkets önskemål om slagkraftiga och effektiva kronofogdemyndigheter kan här lösas genom att KFM får ett organiserat samarbete med de nybildade skatteverken. Eftersom en mycket begränsad del av rapporten ägnas åt organisatoriska frågor finns det anledning att lägga vissa korrigerande synpunkter på den organisationsskiss som riksdagens revisorer lagt fram i rapporten. Personaladministrationen för skatteförvaltningen i länet löses enligt vår mening bättre på följande sätt: Eftersom länsstyrelsen i residensstaden har en väl utbyggd personaladministration och expertkunskaper på området, bör dess resurser härvidlag utnyttjas till maximum.

Skatteverkens och exekutionsväsendets personaladministration bör således liksom i dag handhas av länsstyrelserna. Utnyttjandet av en redan befintlig regional sakkunskap på det administrativa området leder till besparingar.

Enligt vår mening bör även budgetansvaret behållas av länsstyrelserna. Finansdepartementet bör ha det övergripande ansvaret och RSV svara för administrationen av skatter och avgifter. Beträffande RSV:s avdelning E bör denna snarast avskaffas. Vårt förslag är i stället att låta personalen på RSV:s ordinarie administrativa avdelning även ombesörja den centrala service som kan vara exekutionsväsendet till gagn. RSV:s organisation skulle vinna på att omändras enligt bifogade skiss (se bilaga).

Det borde vara möjligt att för skatte- och exekutionsväsendet tillskapa en gemensam arbetsgrupp, som kunde kallas den förebyggande gruppen. Denna grupp skulle således institutionaliseras och därmed göras obligatorisk, vilket skulle sammanbinda skatte- och exekutionsväsendet. Det är viktigt att göra förebyggande åtgärder i taxerings-, debiterings-, uppbörds- och indrivningsprocessen. Redan innan någon blivit restförd, kan gruppen t. ex. genom hjälp och råd vid deklaration och genom hjälp med överklagning förhindra att belopp uppdebiteras eller drivs till sin spets genom indrivning. Denna hjälp är något man borde införa såsom en för allmänheten tillgänglig service. I stället för att lägga ned resurser på sådant ofruktbart arbete som att rota i luftbelopp och försöka driva in hos bidragstagare, kunde man här utföra ett konstruktivt arbete innan skatteprocedurens kvarnar påbörjat sin långsamma och kostbara malning. Det gäller att komma till besinning och inse att KFM och skattemyndigheterna inte är till endast för att stjälpa utan också för att hjälpa och därmed förhindra galenskaper på skatteområdet. Det är människor av kött och blod våra myndigheter arbetar med och inte bara döda siffror, och här gäller det att hellre stämma i bäcken än i ån.

I Landskrona t. ex. har på frivillig väg bildats en förebyggande grupp bestående av cheferna och deras närmaste medarbetare från lokala skattemyndigheten, polismyndigheten, åklagarmyndigheten och KFM samt representanter från länsstyrelsens revisionsenhet. Gruppen bearbetar taxerings-, debiterings-, uppbörds- och indrivningsproblem i distriktet. Ej alltför sällan leder gruppens samarbete till att skattesmitare kan stoppas i tid. Gruppen är värdefull genom att den är konstruktiv. Som ovan sagts, bör servicetänkandet omhuldas. Förutom att KFM måste lära folk att betala sina skulder och att göra rätt för sig bör KFM och skattemyndigheterna även hjälpa till när de skattskyldiga får problem. En god service ger god indrivning.

I rapporten föreslås vissa tekniska förbättringar vid uppbörd och indrivning av skatt. Samtliga förslag är vällovliga:

1. Utökning av påminnelseförfarandet innan indrivning begärs.
2. Minskning av antalet skattebeslut som endast leder till beslut om avskrivning.
3. Förenklingar av de administrativa rutinerna vid utbyte av handlingar mellan länsstyrelserna och KFM.
4. Minimering av antalet beslut som, på grund av att de är materiellt felaktiga, så småningom föranleder avkortningsbeslut.

Riksdagens revisorer säger att dessa åtgärder bör genomföras så snart som möjligt. För att åtgärderna vid punkterna 2 och 4 ovan skall kunna genomdrivas med framgång erfordras uppenbarligen inrättande av en förebyggande grupp av skisserat slag.

Riksdagens revisorer riktar i sin rapport berättigad kritik mot RSV:s rätt att laborera med indrivningsstatistiken. Rapporten föreslår att RSV får ha kvar huvudansvaret för statistiken men att RRV och riksdagens revisorer får

ansvar för att fortlöpande revidera den. Förslaget är utmärkt och bör ges allt stöd.

Ännu en översyn av KFM:s organisation har under 1983 aktualiserats av RSV:s avdelning E. Trots att rikets folkvalda representanter i tur och ordning har sagt nej till 1971 års *UCE*-utredning, 1973 års *DAP*-utredning och 1977 års *KFMU*-utredning, lägger RSV:s avdelning E här fram en likadan utredningsom de förra, nämligen *KÖP*-utredningen. Alla utredningar har haft samma syftemål: man skall dra in på antalet kronofogdedistrikt. Trots att rikets folkvalda representanter på goda grunder varje gång avvisat indragningsförslagen, presenterar alltså RSV:s avdelning E på nytt en utredning som helt saknar verklighetsunderlag.

Har nu riksdagen varje gång sagt nej till de olika snarlika omorganisationsförslagen, måste det betyda att inga indragningar får ske. Detta besked har även RSV:s avdelning E att rätta sig efter. RSV:s avdelning E har sedan sin tillkomst som centralmyndighet för KFM 1973 varit på god väg att ödelägga KFM:s arbete och arbetsglädje och den gnutta anseende KFM till äventyrs kan ha kvar.

Riksdagens revisorer lägger emellertid här fram ett alldeles nytt förslag som, om det genomförs, för KFM:s del kan komma att innebära både ett utökat serviceutbud till allmänheten och ett förbättrat indrivningsresultat och dessutom ett bättre utnyttjande av befintliga resurser, allt ledande till värdefulla vinster för statsverket.

Med hänvisning till vad som i motionen anförs hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförs om kronofogdemyndigheternas organisation och verksamhet.

Stockholm den 18 maj 1984

SIGVARD PERSSON (c)

ULLA TILLANDER (c)

BERTIL FISKESJÖ (c)

ULLA EKELUND (c)

EINAR LARSSON (c)

GÖSTA ANDERSSON (c)

AGNE HANSSON (c)

JAN HYTRING (c)

TAGE SUNDKVIST (c)

LARZ JOHANSSON (c)

ROLF RÄMGÅRD (c)

PÄR GRANSTEDT (c)

ELIS ANDERSSON (c)

INGEMAR HALLENIUS (c)

MARIANNE KARLSSON (c)

Förslag till ändrad

Organisation

